

מ"ת 7530/01/16 - מדינת ישראל נגד יוסף יצחקוב

28 ינואר 2016

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 7530-01-16 מדינת ישראל נ' יצחקוב
לפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל המבקשת

נגד
המשיב
יוסף יצחקוב

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד רחל סימון סבג

המשיב בעצמו

ב"כ המשיב- עו"ד בן יהודה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מיום 22.1.16 של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים ביניהם באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה בדמות דו"חות פעולה של השוטרים, בדמות מזכרים מתיק החקירה וסרטון. בית המשפט אמנם לא צפה בסרטון אך ע"פ דו"ח הצפייה שערך השוטר בלקינד הוא מזהה את המשיב נוהג ברכב. בתיק החלטה בה הורה בית המשפט על פסילתו של המשיב ותע"צ משרד הרישוי לפיו המשיב אינו מופיע בקובץ מחזיקי רשיון נהיגה.

באשר לעילת מעצר:

למעשה אין מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומה של עילת מעצר, אלא שב"כ המשיב טוען כי לאחר שהמשיב משוחרר כבר למעצר בית מזה מס' ימים אין הצדקה לשוב ולהורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח.

מנגד, ב"כ המבקשת טוענת כי זהו המקרה החריג אשר מצדיק מאסר גם של משיב אשר כבר שוחרר במסגרת בקשה למעצר ימים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל.

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל.

המשיב שוחרר ביום 23.1.16 במסגרת החלטה בתיק מ"י 44644-01-16 בתנאים של מעצר בית מלא בבית הוריו, חתימה על התחייבות עצמית וחובת התייצבות בתחנת משטרה בכל עת שיידרש.

ביום 25.1.16 התקיים דיון ראשון בבקשה זו.

המשיב ביקש לדחות את הדיון על מנת להיות מיוצג ע"י עו"ד.

הדיון נדחה ליום 26.1.16 ועד למועד הדיון נותר המשיב באותם תנאים.

ביום 26.1.16 התקיים דיון נוסף בבקשה. ב"כ המשיב ביקש לדחות את הדיון על מנת לאפשר לו לצלם את תיק החקירה, לעיין בתיק ולהיערך לדיון.

בית המשפט נעתר לבקשה, תוך שהורה על פסילתו של המשיב עד לתום ההליכים, הורה על חתימת ערבות צד ג' בסך 3,000 ₪ והורה על צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב.

היום התקיים לראשונה דיון לגופה של הבקשה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אחר שעיינתי בתיק החקירה, בנימוקי הבקשה שהוגשה בפניי ובהרשעותיו הקודמות של המשיב, הן בתחום התעבורה והן בתחום הפלילי, לא מצאתי הצדקה לשוב ולהורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג וברז.

בתיק זה, לא זו בלבד שניתן להסתפק בחלופת מעצר, אלא בפועל המשיב כבר שוהה בחלופת מעצר מזה 5 ימים, חלופה שנקבעה ע"י מותב שדן בבקשת מעצר הימים והמשכו נקבע ע"י שני מותבים נוספים.

בבש"פ 222/89 מדינת ישראל נ' צוברי נקבעה הלכה לפיה כי הכלל הוא שמי שמשוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור או נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל.

ראו גם בבש"פ 1237/04 מ"י נ. ואדים גיאסוב ואח':

"לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר, וכאשר מתבקש בית המשפט להורות על מעצרו מחדש של מי ששוחרר משכבר, הרי ששומה עליו ליתן משקל רב לעובדה כי מדובר בנאשם שכבר שוחרר ממעצר (ראה בבש"פ 932/89 אלטורי נ. מ"י תק-על 105)"

בניגוד לטענת ב"כ המבקשת, לא מצאתי כי בעניינו של המשיב התקיימו התנאים שנקבעו בהלכת צוברי. המשיב לא הפר את תנאי שחרורו. המשיב מתייצב לכל הדיונים בזמן ועומד בתנאים שנקבעו לו.

עיינתי בפסיקה שהציגה לי ב"כ המבקשת בתיק מ"ת 3263-01-16 ולא מצאתי כי התנאים שם זהים לתנאים שבפני.

שם המשיב נתפס כשהוא נוהג בהיותו בלתי מורשה ושיכור ברמה גבוהה כשבעברו הרשעה נוספת של נהיגה בשכרות גבוהה מאוד כשהוא בלתי מורשה ובקלות ראש, בגינה נדון לעונש מאסר מותנה ולמאסר מותנה תלוי ועומד נגדו וכן לחובתו הרשעות נוספות בהיותו בלתי מורשה לנהיגה.

שם המשיב הפר את תנאי מעצר הבית ועל כן בית המשפט לא מצא לנכון לשקול אפשרות לשחררו למעצר בית.

במקרה שבפני המשיב לא נדון מעולם למאסר, לא תלוי נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, לא הפר תנאי מעצר בית, אין לו כל הרשעה ממנה ניתן ללמוד כי יפר את תנאי מעצר הבית.

לאור כל האמור, לא מצאתי כי המקרה בפני דומה בחומרתו למקרה אליו הפנתה ב"כ המבקשת ואינו מצדיק החזרתו של המשיב למעצר לאחר ששוחרר.

עם זאת, המשיב הורשע בעבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילה, תיק זה עדיין תלוי ועומד וטרם נגזר דינו, במסגרת הדיונים בתיק הופנה המשיב לממונה על עבודות השירות.

על רקע הנסיבות הללו, אשר לטעמי מוסיפות נופך חומרה לביצוע העבירות נשוא התיק הנוכחי, לא מצאתי כי ניתן, לאורך זמן, להסתפק בתנאים בהם שוחרר בימים האחרונים ומצאתי טעם לעבות את החלופה ולהוסיף מפקחים.

תחושתי זו אף מתחזקת לאחר שעיינתי בתיק החקירה בהודעתו של המשיב ובגרסה שמסר אשר מרחיקה את עצמו מהעבירות המיוחסות לו.

לאחר ששמעתי את הוריו של המשיב, המפקחים המוצעים, מצאתי כי עיבוי תנאי שחרורו ע"י הוספת פיקוח 24 שעות ביממה וכן הפקדה כספית, יהיה בהם כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב וזאת לאורך זמן.

לאור כל האמור, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה בבית הוריו ברחוב סן דייגו 535/22 בקריית מלאכי תחת פיקוחם המלא של הוריו, בלה יצחקוב וברוך יצחקוב (להלן: "הערבים") ותאסר יציאתו משם במשך כל שעות היממה, למעט עפ"י החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בליווי צמוד של אחד הערבים.

ב. המשיב יפקיד סך של 2,500 ₪ להבטחת תנאי השחרור. סך של 1,250 ₪ יופקד עוד היום והיתרה תופקד לא יאוחר מיום 3.2.16.

ג. הערבות העצמית עליה חתם המשיב תישאר בתוקף להבטחת תאי השחרור וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ד. הערבות העצמית עליה חתמה אמו של המשיב תישאר בתוקף להבטחת תאי השחרור וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ה. תחתם ערבות צד ג' על סך של 15,000 ₪, על ידי אביו של המשיב, מר ברוך יצחקוב להבטחת תנאי השחרור, וזאת עוד היום.

ו. מובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שאחד מן הערבים לפחות ימצא במחיצתו 24 שעות ביממה. ועוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ז. המשיב יישאר פסול עד לתום ההליכים וזאת אף מעבר לשישה חודשים.
עמוד 4

ח. עיכוב היציאה מן הארת שהוצא למשחית בדוין הקודם יישאר בתוקף וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ט. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

תיק החקירה מוחזר למבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשע"ו, 28/01/2016 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת